

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120317226
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120317226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 581 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1.) W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. P. X, XXX XX D. P., 2.) M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. P. X, XXX XX D. P., obaja právne zastúpení JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1.228,77 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2Csp/51/2020-205 zo dňa 21.07.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

P r i z n á v a žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz na zaplatenie sumy vo výške 1.228,77 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 136,53 Eur od 21.06.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.11.2017, zo sumy 136,53 Eur od 21.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 136,53 Eur od 21.01.2018 do zaplatenia a zo sumy 136,53 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia

Žalobu odôvodnil tým, že postupca Z. Z.. uzatvorila so žalovanými dňa 21.02.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, ktorá bola na neho postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019, predstavovala pohľadávka sumu vo výške 2.023,78 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.415,14 Eur, z riadneho úroku vo výške 426,68 Eur, z úroku z omeškania vo výške 181,96 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia

pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 9.958,18 Eur, ktorý mali žalovaní splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 136,53 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.03.2008 a s konečnou splatnosťou dňa 20.02.2018. V tomto konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2017 do 20.02.2018 v počte 9 a celkovej výške 1.228,77 Eur (9 x 136,53 Eur = 1.228,77 Eur). Žalovaní po postúpení pohľadávky nevykonali žiadnu úhradu. Zároveň si žalobca uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti každej splátky úveru samostatne.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vychádzajúc z obsahu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX je možné konštatovať, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje rozlíšenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ). Zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Z uvedeného dôvodu preto súd uzavrel, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Preto ani platba žalovaných nemala byť započítaná na úhradu úrokov, ale mohla byť v celom rozsahu započítaná iba na úhradu úverovej istiny, t. j. sumy, ktorú žalobca žalovaným reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaní zaplatili celkom sumu 16.647,18 Eur, bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Ďalší nedostatok v Zmluve, pre ktorý je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov je to, že v zmluve neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Podľa názoru súdu táto náležitosť v zmluve absentuje. V zmluve bolo potrebné uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Inak by spotrebiteľ nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť zmluvy. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve posúdil správnosť tejto náležitosti zmluvy. Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že žalobca má vo veci aktívnu legitímáciu.

Pokiaľ ide o poplatky za správu úveru tieto súd zamietol ako neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatky za správu úveru sú podľa názoru súdu pokryté v zmluve o dojednanom úroku (odplate) za úver. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavuje dojednanie sa ceny.

Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 9.958,18 Eur, pričom žalovaní jednotlivými splátkami zaplatili celkom sumu 16.1647,18 Eur a vzhľadom na bezúročnosť poskytnutého úveru zaplatili viac ako mali. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu ako nedôvodnú zmietol.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne právne posúdil vec a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca v súvislosti ohľadom absencie údaju o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal na smernicu EÚ parlamentu a Rady 2008/48/ES. Ďalej poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016. Žalovaní splácali úver vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca, pričom splácanie, určený počet splátok, vrátane dátumu konečnej splatnosti úveru bol určený správne a zároveň bol obsah zmluvy bez akýchkoľvek rozumných pochybností v čase jej uzatvorenia jasný a zrozumiteľný, spĺňajúci zákonom kladené podmienky, čo potvrdili žalovaní svojim podpisom na zmluve.

Posudzovaná zmluva obsahuje náležitosť ohľadom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadovanú v § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ a poskytnutý úver preto nie je možné posudzovať z uvedeného dôvodu za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa taktiež nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd deklaroval, že zmluva neobsahuje uvedenie konkrétnych predpokladov použitých na výpočet RPMN. Žalobca sa na základe vyššie uvedených skutočností nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré považuje z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z jeho odôvodnenia za zmatečné, nepreskúmateľné a nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko žalobcovi z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmy relevantný dôvod, pre ktorý súd zamietol žalobu.

Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná mu náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konanie alebo zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil aj trovy odvolacieho konania.

5. Žalovaní sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrili. Uviedli, že v zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal im právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. V replike žalobca uviedol, že žiada súd o pokračovanie v konaní a rozhodnutie vo veci.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolacia argumentácia žalobcu bola založená na tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, nesprávnosti skutkového zistenia a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces pokiaľ mal súd za to, že úver poskytnutý žalobcom je bezúročným a bezpoplatkovým, čo má zodpovedať odvolacím dôvodom podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP. Žalobca pri takto tvrdených dôvodoch nesprávnosti mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď pri posudzovaní náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom vo vzťahu k RPMN a toho ako má byť údaj o splátkach úveru uvedený, nevzal na zreteľ Smernicu 2008/48/ES a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15.

9. Zo spisu vyplýva, že predmetom konania bol nárok uplatnený žalobcom zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 21.02.2008. Vzhľadom na tento dátum vzniku zmluvy bolo potrebné existenciu zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k dátumu vzniku zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Zákomom č. 258/2001 Z.z., ako vyplýva z prílohy č. 3 k tomuto zákonu, bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná smernica Rady 87/102 EHS z 22.12.1986. Predmetná smernica, na rozdiel od smernice 2008/48/ES, na ktorú poukazoval v odvolaní žalobca, nebola harmonizačnou, v jej článku 15 bolo výslovne uvedené, že nezamedzuje členským štátom, aby udržiavali a prijímali prísnejšie ustanovenia k ochrane spotrebiteľov konzistentne s ich záväzkami, ktoré vyplývajú zo zmluvy (do pozornosti rozsudok KS Prešov sp. zn. 9Co/8/2021).

10. Zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvy vyplýva, že Slovenská republika prijala prísnejšie opatrenia keď medzi náležitosti zmluvy, v dôsledku absencie ktorých je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, zaradila v § 4 ods. 2 v písm. i), k), údaj o priemernej hodnote RPMN a údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

11. Ak žalobca poukazoval na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 vychádzajúci zo Smernice 2008/48/ES, išlo o argument nesprávny, keďže rozsudok sa netýkal výkladu smernice, ktorá bola transponovaná zákonom č. 258/2001 Z.z.. Žalobca nesprávne k tejto problematike poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, z ktorého vyplýva, s odkazom na článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Ako už bolo uvedené, harmonizačnou smernicou je Smernica 2008/48/ES, ktorá bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorý sa na prejednávajúcu vec ale nevzťahoval.

12. Otázka členenia splátok spotrebiteľského úveru bola po prvýkrát upravená v ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov; ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Vyjadrením slov „sumu, počet a termíny splátky istiny, úroku a iných poplatkov“ mal zákonodarca jednoznačne na myslí rozčlenenie jednotlivých položiek, čo vyplýva z jazykového výkladu zákona. Povinnosť rozčlenenia jednotlivých platieb je podporená tiež vetou za bodkočiarkou kde zákonodarca uviedol dodatočnú povinnosť pre veriteľa to povinnosť uviesť aj súčet týchto platieb

ak je to možné. Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. bolo následne novelizované zákonom č.568/2007 Z.z. a to tak, že predmetná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa presunula z písmena a) do písmena i) pričom platilo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov. Uvedenou novelizáciou zákona sa neupustilo od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru, vypustila sa len požiadavka na uvedenie súčtu týchto platieb.

13. V prejednávanej veci zmluva, náležitosti, ktorej bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. neobsahovala zákonom vyžadovanú náležitosť v zmysle špecifikácie jednotlivých splátok úveru ako bolo vyžadované § 4 ods. 2 písm. i), úver bol preto bezúročný a bezpoplatkový.

14. Odvolací súd dodáva, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 9.958,18 Eur, pričom žalovaní jednotlivými splátkami zaplatili celkom sumu 16.1647,18 Eur a vzhľadom na bezúročnosť poskytnutého úveru zaplatili viac ako mali. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú správne zmietol.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok vo veci samej vrátane správneho výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania žalovaní majú vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).